

IUGOSLAVIA, A LA BALANÇA

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA

POLONIA ESTAT OCCIDENTAL

Les notícies que arriben de Polònia ens interessen directament. Pel costat colonial i pel costat de la política occidental, que sembla que Polònia està disposada a emprendre. Sembla que el ministre d'Afers Estrangers polonès, Mr. Beck, no ha amagat pas a Mr. Delbos la decisió del Govern de Varsòvia de no deixar-se excloure de tot arranjament occidental que pugui seguir a l'actual campanya diplomàtica. Això vol dir que en la vasta operació política de la qual el nostre problema de la guerra civil no és més que un element important, un nou opinant, un nou interessat, està a punt de presentar-se.

La posició que assumeix Polònia és clara: No vol ésser empenya vers l'Orient. No vol ésser considerada com un Estat oriental. Reclama d'ésser inclosa en el concert occidental. Res del que s'esdevingui a l'Occident europeu no ens és estrany, ha estat la tesi d'aquesta forta personalitat europea que és Mr. Beck.

Nosaltres, els catalans, que hem sofert tant pel color no occidental que una gran part dels espanyols han volgut donar a la política, «stem ben situats per a comprendre l'aspecte psicològic i de civilització de la tendència polonesa. Però també hem de considerar l'aspecte polític d'aquesta tendència.

La política del «Pacte dels Quatre», que és la que fa l'èxit Berlín-Roma, exclouria Polònia del concert occidental. D'aquest «Pacte dels Quatre», Mr. Beck no en vol sentir a parlar. Pacte de cinc, doncs? Hom n'ha format de vegades el projecte. Ara es tractaria de fer-lo viable, a benefici de la pau occidental. Si França té interès a tenir un aliat més enllà d'Alemanya, ella veu que Polònia també té interès a tenir certs lligams a l'Occident, és a dir, més enllà d'Alemanya. No hi ha cap intent agressiu en aquest doble interès. Aci ve bé notar el que el «Times» d'aquest matí diu en un dels seus editorials: «Està des d'ara establert que els objectius principals que s'ha assignat la política francesa, com els que perseguia la política anglesa, no és pas accentuar l'antagonisme, sinó, al contrari, facilitar un assossegament general.»

Catalunya, perquè ha vist i veu força amenaçada la seva existència com a nació, comprèn amb més intensitat que altres l'ànima polonesa. També entre els polonesos els catalans tenim bons amics i força simpatia.

Ja sabem prou que no tot a Polònia és favorable a la causa de la República espanyola, però no som dels que a l'hora de la necessitat ens deturem per alguna mala cara que ens facin. No som com aquells espanyols que van perdre mig món de colònies per no haver sabut suportar que aquestes no fossin admiradores fervents i incondicionals de l'ànima catalana.

Així, doncs, comptem amb la possible influència de Polònia a l'Occident. Comptem que en el nou Locarno i en el conveni colonial, els polonesos hi voldran tenir veu i vot.

Per cert que parlant del problema colonial cal aclarir que de cap manera no s'ha anunciat que Polònia tingues pretensions sobre la Guinea espanyola. El que es diu és que si tota l'Àfrica equatorial hagués d'ésser explotada per una «Companyia de Carta», no en podrien ésser exclòs les posicions espanyoles ni podrien deixar de participar-hi els interessos polonesos. Si aquesta Companyia de Carta prengués la forma d'explotació i ferrocarril transafricà, Polònia és diu que en formaria part a títol de potència colonial.

Nicolas M. RUBIO

Paris 6 de desembre 1937. (Per conferència.)

La veritat és aquesta

Tot hom sap que entre el gros de les forces insurgents i els assetjats a la Ciutat Universitària només hi ha un feble riu de comunicació: una passera sobre el Manzanarès que, quan dóna senyals d'activitat —indicis de transport entre ambdues bandes— és batuda per la nostra artilleria... Els rebels més d'una vegada han negat l'existència d'aquest sol pas. Pretenen tenir altres vies de comunicació amb els assetjats. Però ara un diari francès ha pogut publicar, presa des de l'altra banda, aquesta foto, en la qual hi ha un peu que diu: «Aquesta passera sobre el Manzanarès és la sola comunicació dels rebels amb la Ciutat Universitària». No cal afegir-hi res, com no sigui que els assetjats no tenen més que dos camins: o lliurar-se o morir sota la metralla republicana cada vegada que intentin passar cap a l'altre costat...

FRED INTENS AL FRONT D'ARAGO

Front de l'Est, 6. (De l'enviat especial de Febus). — Poca activitat durant tot el dia d'ahir a tot el front. El fred intens, mantingut per la forta nevada que fúeuja les muntanyes de l'Alt Aragó i adueix la part baixa d'aquest, ha recollit els soldats als parapets, sense perjudici que en algunes hores en què el sol llua esplendídamment, s'hagi aprofitat el temps per a treballar en obres de defensa, tasca efectuada sota tiroteigs

que poques vegades han revestit caràcters d'intensitat. L'estreta vigilància de les nostres tropes ha determinat en alguns sectors d'ulls de fàsseria per tractar l'encís de realitzar serveis tals com relleu de forces i altres, cosa que les nostres tropes han evitat absolutament en tots els casos, burlant les mesures de caràcter divers adoptades per l'enemic per tractar de portar a cap els seus propòsits.

L'aviació republicana ha impedit l'acció dels avarells enemics

Front de l'Est, 6. (De l'enviat especial de Febus). — L'enemic intenta realitzar, ahir matí, un cop de mà sobre les nostres posicions lleials de Lecloussa; però l'intent els va fallar perquè els nostres soldats, advertits de la maniobra, deixaren apropar els focs i al que els tingueren a tocar els parapets, els quals, sorpresos, fugiren desordenadament. Tingueren baixes: nosaltres solament perdem un home.

En tota la setmana, des del Manicomí d'Osca a l'Ebre, sense novetats, malgrat haver-se produït tiroteigs. La jornada ha estat ben aprofitada per les brigades de fortificació lleials, les quals estan efectuant una tasca tan ingènua com magnífica. A la zona compresa des de l'Ebre a Pancrudo, poca activitat bèl·lica, a excepció del foc on està enclavada la posició facciosa Cerro de la Muerte. Aci s'ha entaulat un veritable combat per iniciativa dels soldats republicans. Totes les armes han entrat en acció i s'han causat nombroses baixes a l'enemic.

L'aviació ha treballat extraordinàriament el dia d'ahir, així com els nostres canons antiaeris. Els avions rebels s'han internat diverses vegades sobre determinats llocs; però els han sortit al pas els nostres caces que els han obligat a fugir en tots els casos. Ha estat una jornada brillantíssima per als nostres pilots, els quals han impossibilitat els aparells enemics d'aconseguir determinats objectius.

LES FARAN MES ESTRETS ELS LLACOS D'AMISTAT ANGLO-BELGUES?

Es parla del casament d'una dama anglesa amb el rei Leopold

El rei dels belgues, però, ho ha desmentit

Londres, 6. — L'estada del rei de Bèlgica i de la reina mare a Londres ha donat lloc al fet que circulïn rumors sobre suposats projectes matrimonials del sobirà belga. Aquests rumors s'han intensificat amb l'arribada del germà del rei Leopold.

En efecte, es recorda que fa uns anys s'atribuí al príncep Carles la intenció de contraure matrimoni amb la filla menor del duc de Portland, hoste actual del sobirà belga. Sobre aquest particular, als cercles belgues es limiten a recordar que fa uns mesos la premsa de Brussel·les fou informada de manera categòrica que el rei Leopold no té la menor intenció de tornar a contraure matrimoni.

Delbos, a Varsòvia

«Els nostres esforços tendeixen a estrènyer les aliances de França», ha dit

«EL VIATGE DE VERITABLE IMPORTÀNCIA DIPLOMÀTICA»

Paris, 6. — Els diaris d'ahir d'aquesta capital dediquen especial importància al viatge del senyor Delbos a Polònia, i tots els comentaris coincideixen a apreciar que aquest viatge és de veritable importància diplomàtica. És interessant posar de relleu que els comentaris diplomàtics opinen, en general, que després d'aquest viatge de Delbos, Polònia resta incorporada a la categoria de gran potència, i expressen el convenciment que en futures negociacions diplomàtiques Polònia ocuparà una posició intermèdia entre el grup franco-britànic i l'eix Roma-Berlín, la qual cosa li pot donar gran preponderància en la política internacional europea d'un esdeveniment immediat.

«RECLAMEM COLONIES» — DIU LA PREMSA POLONESA

Varsòvia, 6. — Tota la Premsa polonesa publica «in extenso» el text d'els brindis pronunciat dissabte pels senyors Delbos i Beck, i remarca unànimement en els comentaris que els llaços d'aliança i d'amistat entre Polònia i França són i seguiran essent inextingibles.

Per altra banda, la Premsa continua estenent-se en consideracions en matèria de colònies.

L'«Express» polonès, òrgan governamental, publica un entrefeuill en grans caràcters: «Reclamem colònies, i creu poder notar, amb satisfacció, que a les reivindicacions co-

lonials poloneses són acollides comprensivament per l'opinió pública francesa».

«A B C», òrgan de l'extrema dreta, suposa igualment que les entrevistes de Beck-Delbos constitueixen un punt de partida per tal que, almenys, Polònia obtingui concessions a les colònies franceses.

«Nova Prawda», periòdic democràtic de centre, considera que el problema de l'emigració jueva no constitueix el mòbil essencial de les reivindicacions colonials poloneses, sinó que es tracta en primer lloc, de trobar uns territoris d'expansió per a l'emigració agrícola polonesa.

PASSEJADA I APATS

Varsòvia, 6. — Durant el dia d'ahir el senyor Delbos tingué la jornada lliure de converses de caràcter polític.

A mig matí ha sortit de l'ambaixada acompanyat del senyor Noel, ambador de França, i juntament han visitat el més notable de la ciutat.

A la una de la tarda, Delbos ha estat rebut amb un dinar per assistit diverses personalitats.

Més tard, el senyor Delbos ha estat a l'ambaixada de França treballant amb els seus col·laboradors.

A la nit se celebrà al Palau de l'ambaixada un gran banquet diplomàtic, amb assistència de nombroses personalitats, entre les quals figuren les de principal relleu de la vida política i social polaca.

Varsòvia, 6. — Aquest matí, a les onze, el senyor Delbos ha rebut els representants dels periòdics polonesos i estrangers. Delbos ha subratllat el tacte i la comprensió amb què la premsa de tots els països ha comentat la visita a Polònia, amiga i aliada, i ha agraït especialment als periòdics polonesos de totes les opinions l'acollida calorosa, espontània i sincera que, dirigida més que a ell, a França, testimonia la profunda i sòlida unió dels dos països. Delbos és feliç d'haver pogut entrevistar-se amb nombrosos homes d'Estat, entre ells el seu col·lega Beck i el mariscal Rydz-Śmigły, del qual França guarda bon record. De les entrevistes amb Beck —del qual s'acaba d'acabar el ministre el que ha de donar un resum, si ho creu convenient. Tingué contactes més extensos en el curs de les dues brillants recepcions que s'organitzaren a honor seu, especialment ahir a la nit, pel seu amic, l'ambaixador de França Léon Noel.

«Valgué quedar meravellat del coneixement i la comprensió que es té aquí de França. He pogut conversar amb molts representants de l'èl·lit polonès i agraeixo els sentiments d'amistat envers el meu país. D'això en dedueixo que l'aliança polonesa no és solament als textos, sinó a les arrels del cor. És indissoluble i al servei de la pau.

¿Neutralitzarà el viatge de Delbos a Belgrad, el de Stoiadinovitch a Roma?

Belgrad, 6. — De l'enviat especial de l'agència Fabra:

Stoiadinovitch va a Roma en el mateix moment que Belgrad es prepara a rebre el senyor Delbos. ¿Com relacionar aquests dos viatges? Encara que divergents, tenen, amb tot, íntima relació. Es tracta no gens menys que de la direcció que va a prendre la política iugoslava que, a mans del príncep Pau i Stoiadinovitch, cedeix a les pressions feixibustants.

«Hem de referir-nos al marc del 1935» —que diuen els observadors francesos—. En efecte, l'ocupació de la zona renana, sense aparent reacció de França, fou un cop mortal per al sistema de la Petita Entesa. A partir d'aquesta data la col·laboració tripartita vacillà i «estigué a punt de desfer-se»; Titulesco, el gran diplomàtic romanès, era substituït en la direcció dels afers exteriors de Romania; Txecoslovàquia era intransigentment atacada per Polònia, la qual, en canvi, recollia els beneficis d'una col·laboració amb Romania; Iugoslàvia es deixava organitzar econòmicament pels mentors del doctor Schacht, que en aquella data incloïen un «tímo» indit: pagar les exportacions agrícoles iugoslaves a Alemanya amb trossos de maquinària. Però com que les màquines no arribaren, encara resten per cobrar alguns milions de congelats...

Stoiadinovitch simpatitza amb els règims autoritaris i no li aniria malament el paper de dictador. Iugoslà-

via, amb el liberalisme buit del príncep regent, continuava amb les seves lluites intestines, que no es liquidaran fins que realment les nacionalitats esdiguin en peu d'igualtat amb Sèrvia. Ara Stoiadinovitch va a Roma per tal que Iugoslàvia entri a integrar el famós triangle Roma-Viena-Budapest. Segons el periòdic «Navestar», de Zagreb, la visita del primer ministre a Roma és una visita de cortesia, amb el fi d'examinar els resultats concrets obtinguts en l'aspecte polític i intel·lectual pels acords Italo-Iugoslavs del 26 de març del 1935. Però la importància d'aquesta visita —aixegeix el periòdic— és la manifestació d'amistat i bon veïnatge que demostra. Si fòssim amenaçats en la nostra frontera més delicada serien incapaces de portar a cap una política plena de dignitat i de prestigi adueix per als nostres antics amics. Pel contrari, en l'estat actual de coses, no solament podem sinó que hem d'ésser més positius per als nostres amics en l'organització de la pau i ésser el més preat aliat. No es tracta d'oportunisme, en el sentit banal de la paraula, sinó que la paraula es basa en una realitat.

El periòdic acaba dient que la visita a Roma i l'arribada de Delbos formen una harmonia d'interessos i que aquest enllaç —algunes vegades contradictori en aparença— representa no gens menys que el major èxit diplomàtic de Stoiadinovitch.

Sempre a l'aguait!

Un dels nostres soldats del front del Centre, observant els efectes causats per l'artilleria republicana. Aquesta bella fotografia mostra un dels moments de l'actuació bèl·lica que, si no és dels més espectaculars, no per això és menys efectiu. Al front cal estar tothora vigilant. El soldat dorm amb un ull obert, perquè l'enemic està també a l'aguait, esperant un moment de defallença, un segon oblit. La fortalesa no resideix solament en l'acció ofensiva, sinó que està sobretot en una atenció vigilant, continuada. Al front no hi ha horaris ni jornades determinades. Es treballa dia i nit. Els braços i la intel·ligència estan en funció permanent. Així aquest soldat que, quan callen les nostres bateries, gira els ulls vers el camp enemic, per treure els ensenyaments oportuns de la recent acció guerrillera (C.)

Novament damunt l'Atlàntic

Codos surt de Natal cap a Dakar

Natal, 6. — Codos ha sortit cap a Dakar a les 8:30.

Hi arri Salvador ha tornat de Madrid

Ha tornat de Madrid i ha pres possessió de l'alcaldia, l'alcaldia senyor Hilari Salvador. Ha cessat, per tant, en l'exercici l'alcaldia accidental senyor Escotet.

Stoiadinovitch, a Roma

Venècia, 6. — A primera hora de la tarda d'ahir arribà a Venècia el President del Consell iugoslau, senyor Stoiadinovitch. Solament s'aturà en aquesta ciutat uns breus moments i continuà seguitament el seu viatge cap a Roma.

En arribar a la frontera italiana el senyor Stoiadinovitch hauria estat rebut per diversos representants del Govern i de l'Exèrcit italià.

Totes les estacions ferroviàries situades en el trajecte que recorre el senyor Stoiadinovitch en el seu viatge a Roma estan adornades amb banderes dels colors italians i iugoslavs. Les autoritats locals de les poblacions per on passa el tren surten a saludar el President del Consell i ministre d'Afers estrangers de Iugoslàvia.

HA CONFERENCIAT AMB MUSSOLINI

Roma, 6. — Stoiadinovitch ha tingut les primeres entrevistes aquest matí, a dos quarts d'onze. Al Palau Chigi ha celebrat una entrevista amb Ciano. A les onze ha estat rebut al Palau Venècia per Mussolini, amb el qual ha conversat durant tres quarts d'hora. A mitja dia ha estat rebut en audiència privada pel rei al Quirinal al mateix temps que la senyora Stoiadinovitch era rebuda per la reina d'Itàlia.

VISITA DE CORTESIA

El senyor Companyes ha estat a veure el senyor Martinez Barrio

Aquest matí ha estat al Parlament de Catalunya el president Companyes, el qual ha celebrat una entravista amb Martinez Barrio, president de les Corts de la República. A la sortida, Companyes ha dit que es tractava d'una visita de cortesia, retorn de la que li havia fet el senyor Martinez Barrio.

SOS!

Marsella, 6. — Radió a SOS! interceptat senyals del vaixell noruec «Birk», els quals assenyalen que la tempesta l'empeny vers la costa a 40 milles al Nord de Balona.

El President Aguirre i altres personalitats basques, «baixa» del Col·legi d'Advocats de Bilbao

Als diaris facciosos «La Voz de España» i «La Gaceta del Norte», ambdós del dia 28 darrer, apareix la nota següent:

«Al «Butlet Oficial» es fa públic l'acord de la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Bilbao, pel qual hi són donats de baixa els col·legiats següents:

Josep Ant. Aguirre i Leizaola, Ramon Maria de Aldasoro i Galarza, Josep Ignacio Arana i Ezeizuma, Julià Arrien i Elordieta, Josep Ramon i Juan Carlos Basterra, Joan Antonio Careaga i Andueza, Roman Eguidazu i Garay, Domènec Epalza i Aranaz, Josep Esteban i Rodríguez, Ramon Madarriaga i Andueza, Nicolás Madarriaga i Astigarraga, Jacint Daniel Montellano, Leon Urraza i Berraondo, Frederic Zabala i Alonzo, Josep Arcebalde i Aramburu, Josep Camba i Baraza, Jesus Maria Leizaola i...

Fidel Orbea i Tellesche, Juli Jauregui i Lasanta i Domènec Epalza i Lopez de Lorena»

Violents combats aeris, al front d'Aragó

L'aviació republicana ha abatut tres "caces" i un aparell de bombardeig enemics

Comunicat d'ahir, del ministeri de Defensa Nacional:
EXERCIT DE TERRA:
EST. — Fou rebutjat un cop de mà enemig contra les nostres posicions de Leciñosa (Alt Aragó).
Als altres fronts, escassa activitat, manifestada per tiroteigs i foc de canó.
EXERCIT DE LAIRE:
Ahir, l'aviació enemiga ha manifestat gran activitat al front de l'Exercit de l'Est, i ha intentat realitzar accions de bombardeig en massa, damunt dels nostres aerodroms amb protecció d'aparells ràpids.
Les nostres esquadres de caça, que s'ajustaven oportunament, impediren que les agressions es fessin amb eficàcia, feren fugir les formacions i atacaren els avions de bombardeig, i s'entaularen violents combats amb les esquadres de protecció.
Hem fet caure tres monopians ràpides caça, un pilot dels quals ha caigut mort a la nostra zona, i un altre aparell de bombardeig.
Nosaltres no hem tingut cap baixa en el personal ni danys en el material.

Miaja ofereix un dinar als parlamentaris britànics i periodistes estrangers

«Quatre-cents homes del Sindicat de Barbers, amb 65 fusells deturaren l'enemic a la Casa de Campo», diu el general Miaja

«La meua impressió és que el Comitè de no intervenció no pot treure les tropes estrangeres d'Espanya», declara el diputat laborista Baker

Attlee i els seus acompanyants visitaren el barri d'Argüelles i assistiren a diversos actes

Madrid, 6. — Ahir estigué a la Presidència del Consell la delegació de parlamentaris anglesos, foren rebuts pel governador civil; el secretari del president del Consell a Madrid, el capità Estrugo, en representació del general Miaja, el president i el secretari del Front Popular, Domingo Cirion i Pérez Vitoria, respectivament, i altres personalitats polítiques i militars.
El cap laborista expressa així mateix la satisfacció que li ha produït el viatge a Madrid.
Acabat el seu dialeg amb els periodistes, Attlee, junt amb les personalitats que l'acompanyen i el Secretari del President del Consell a Barcelona, Manuel Alvar, de l'Executiva del Partit Socialista; doctor Fernández Grande, de la Facultat de Medicina; capità de Carabiners, senyor Fernández Castillo, en nom de la seva institució i González Pollete, cap dels serveis de Sanitat de l'Exercit del Centre, s'ha traslladat a l'hospital de convalescents de Carabiners.
Fou rebut pel director i visità detingudament totes les dependències.
Després anaren al Cinema Salamancas on se celebrava l'homenatge a la delegació del Comitè d'Enllaç del partit marxista.
Des del Cinema Salamancas marxaren al Palau Nacional, les dependències del qual visitaren detingudament. El tinent coronel Romero els va acompanyar i des d'allí, observaren el camp enemig i les destruccions causades al Palau per l'artilleria estrangera.
També recorregueren el barri d'Argüelles, on van poder veure la cultura del feixisme i el magnífic esperit de les nostres focs.

Madrid, 6. — El general Miaja obsequia ahir amb un dinar els periodistes estrangers i els corresponents de les agències internacionals. L'obsequi, organitzat amb motiu de l'aniversari de la defensa de Madrid, havia sotert alguns ajornaments per les moltes ocupacions del general. Ahir coincidí amb la visita que al general feien els parlamentaris anglesos, que foren també invitats al dinar. Altres invitats foren el ministre de Comunicacions i el ministre d'Instrucció Pública, que els troben des del divendres a Madrid. També hi havia entre els assistents el governador militar de Madrid, general Cardenal; el delegat de Propaganda i Premsa, Curro España; el comissari del Centre, Aníon; el governador de Madrid, l'alcalde Interí, Gómez Egido; el representant a Madrid del ministre de Finances i Economia i de la Presidència del Consell, Teofil Moreno; el membre de l'Executiva del Partit Socialista, Manuel Alvar; els ajudants del general Miaja, coronel Pérez Martínez, comandant Páramo i capità Estrugo, i els caps del Quarter General.

Els comensals eren uns seixanta-cinc, per als quals el general tingué tota mena d'amabilitats.
ELS PARLAMENTARIS - ANGELOS, IMPRESSIONATS
Abans del dinar, el general Miaja conversà amb els diputats anglesos, els quals no li ocultaren la forta impressió que els havia causat la ràpida victòria al front de Madrid i el barri d'Argüelles, així com contemplar els desperfectes que presentava una part del Palau Nacional, des de la terrassa del qual estigueren contemplant les línies republicanes de la Casa de Campo i les que rogegen la Ciutat Universitària seva.

També s'assabentaren, per l'explicació que els fou donada pels caps respectius, de quina és la situació de les forces faccioses del front de Madrid i de la part més allunyada de la capital.

DISCURS DEL GENERAL MIAJA
Transcorregué el dinar enmig d'un ambient cordial i al final el general Miaja oferí el dinar dient que es trobava en deute amb la premsa estrangera, la qual, des del primer dia de la sublevació, ha seguit la lluita de l'Exercit del Centre amb remarcable interès.
«Aquest dinar —afegí— coincideix amb la visita dels representants del Parlament anglès, que són dos d'aquí els nostres hostes. Vull adreçar-me a Mr. Attlee per a dir-li que hem seguit una política de seva actuació a la Cambra dels Comuns.
Jo, per la meua condició de militar, no em puc ficar a fons en els assumptes internacionals, perquè per a això hi ha el dels dignes representants del Govern de la República, que són els que poden parlar d'aquesta qüestió; però si puc dir que he tingut la sort que el destí m'escollís per a comandar un poble que des del primer home fins a l'últim solt té un desig: vencer».

«AQUELL MES DE NOVEMBRE DE L'ANY PASSAT...»
Avui tenim uns soldats organitzats i ja no passarà alò del novembre de l'any passat, quan audiren a la Casa de Campo a deturar l'enemic quatre-cents homes proveïts de seixanta-cinc fusells. Aquells heroics lluitadors pertanyen, per ulla ca-

ualitat al Sindicat de Barbers, i mai en la seva vida no havien agafat més armes que les eines propies del seu ofici. Els sacrificaren llur vida i foren front a forces rebels poderoses. Eren uns homes que ni tan sols tenien una mala organització militar.
D'aquests espanyols i d'altres grups semblants ha sortit un Exercit fet pel mateix poble i que no ha d'envejar res als restants exercits del món.

L'ORGANITZACIO DE L'EXERCIT
Nosaltres hem organitzat l'Exercit de baix a dalt. Aquest poble disciplinat és el que ha creat els comandaments amb l'ajut dels seus soldats, i els quals tingueren el coratge i el valor i així han sortit els quatre exercits que estan lluitant a la zona lleial, exercits disposats a vendre cares llurs vides i a vessar llur sang per la defensa de la Llibertat, que no serà la d'Espanya, sinó la de tot el món.

UN VISCA A LA LLIBERTAT MUNDIAL
A vosaltres, periodistes, que esteu convidats amb nosaltres i veient la nostra lluita diària, res no heu de dir-vos. Esteu segur que continuareu com fins ara dient al món sencer que el poble antifeixista espanyol està disposat a mantenir la lluita en tot moment fins que se'ns faci la justícia deguda i les llibertats del món restin assegurades.

Res més. Jo no sóc orador i acabo aquestes breus paraules dient: Visca la Llibertat Mundial!
Una gran ovació acollí les paraules del general, que foren traduïdes a l'anglès pel capità Estrugo.

UNES PARAULES D'ATTLEE
El diputat Attlee digué a continuació que, tant ell com els seus companys, estan molt agraïts a la invitació que se'ls ha fet de conèixer l'Espanya republicana, puix que això els ha permès veure pels seus propis ulls tot el que ací ha ocorregut i ocorre encara i posar-se en contacte amb el poble, amb la rearguarda i amb l'avanguardia.
Quin tornem ara a Anglaterra —va afegir— podem tenir la seguretat que explicarem tot el que hem vist i direm quin és l'esperit d'organització que existeix a la República Espanyola. Defensarem la causa del poble espanyol, perquè és la causa nostra, i farem tota la propaganda necessària per a ajudar moral i materialment les nostres camarades d'Espanya. I acaba amb el crit de: Visca el poble espanyol!

ELS PERIODISTES ESTRANGERS
El corresponent a Madrid de «La Nación», de Buenos Aires, senyor Esola, donà les gràcies per l'atenció del general, en nom dels seus companys, i ressaltà la importància de la visita dels diputats anglesos.
DISCURS DEL MINISTRE D'INSTRUCCIO PUBLICA
A requisiment dels corresponents estrangers, feu ús de la paraula el ministre d'Instrucció Pública, Jesús Hernández.
Esteu molt agraïts —va dir— per la visita dels diputats anglesos i restem sota l'agradable impressió que els nostres il·lustres hostes, en retornar a llur pàtria, podran expressar el sentiment unànime del nostre poble.
Ningú del poble no ha sentit la

més lleu impressió o covardia que impedeixi pensar en altra cosa que no sigui la victòria mitjançant l'ajutament de Franco i l'expulsió de tots els invasors del nostre poble.
Podreu dir que l'Espanya republicana defensa, no solament la seva causa, sinó la pau d'Europa. Esteu també defensant el que hi ha de democràcia i progrés en arreu del món. Acabà demanant la solidaritat del poble anglès vers l'Espanya ensanguinada que no cessarà en la lluita fins aconseguir el triomf definitiu.

PARLAMENT DEL DIPUTAT ANGELOS BAKER
Parlà després, breument, l'atletista director de la «United Press», que, després d'agrair l'atenció del general, demanà que Attlee llustrés a tots sobre els resultats obtinguts de la pròxima reunió del Comitè de No Intervenció de Londres.
La petició fou recollida pel diputat Baker, el qual digué que el Comitè de No Intervenció ha estat més en contra de l'Espanya lleial que al seu favor.

Podem tenir la seguretat —afegí— que si el Govern del nostre país estigués a mans del Partit Laborista, l'Espanya republicana hauria tingut des del primer dia l'ajut dels països democràtics i hauria pogut comprar tot allò que hagués necessitat per a triomfar en molt poques setmanes.
La meua impressió és que el Comitè de No Intervenció no pot treure les tropes estrangeres d'Espanya.
El poble espanyol ha d'esser optimista i aguantar tot el temps que sigui precis fins que nosaltres sortim victoriosos en les pròximes eleccions espanyoles.
Gómez Egido invità els diputats anglesos i la Premsa perquè anessin demà a l'Ajuntament on, al matí, temps que seran observats, podran conèixer, per la veu autoritzada del Governador, quines són les necessitats més apressants del poble espanyol.

«RES MES QUE AIXAFAR FRANCO»
El corresponent del «Morning Guardian» pronuncià uns paraules dolents de haver sentit aquestes paraules de persona que té una representació consular, l'afirmació que la població civil només desitja l'acabament de la guerra sense detenir-se a considerar com i quan pot acabar-se la lluita. Aquestes paraules foren contestades pel general Miaja amb l'afirmació categòrica que l'Espanya, l'Espanya republicana, no pensa sinó en l'aixafament de Franco i en l'expulsió dels invasors.
Els diputats anglesos anaren al despatx del general, amb el qual conversaren durant una llarga estona. Després, els periodistes foren al general Miaja diverses preguntes, totes elles relacionades amb la lluita espanyola, fins a la i el general contestà amb la claredat en el característic.

Després d'unes hores i mitja, els diputats anglesos abandonaren el Quarter General de l'Exercit del Centre i, acompanyats dels seus respectius seguits, es dirigiren al Teatre Espanyol per tal de conèixer l'obra de Galdós, «Electra».
A les primeres hores de la nit, en la seva residència, assistiren a la projecció d'algunes pel·lícules relacionades amb les operacions portades a cap per l'Exercit del Centre.
Avui dilluns al matí, abans d'anar a l'Ajuntament, hauran seguit la seva visita a sectors propers a Madrid, i a la tarda possiblement iniciaran el retorn a València i Barcelona. Es detindran a reconèixer el front de Guadalajara.

ACORDS DEL FRONT POPULAR

Madrid, 6. — Amb assistència de la majoria dels representants s'ha reunit el Front Popular de Madrid, que ha pres, entre altres, els següents acords:

For una ampla edició del manifest publicat pel Comitè Nacional del Front Popular, per a difondre el seu contingut, que serà la base de la lluita del Front Popular en l'àrea local, segons normes que seran dictades en una reunió pròxima, és la qual hom espera que cotabon també les organitzacions obreres, puix que el Front Popular Nacional està obert a totes les representacions, com clarament indica el manifest esmentat, amb la qual cosa desapareixen les causes que circumstancialment havien apartat a aquelles organitzacions de la col·laboració activa en l'organisme local; a acusar rebut, mitjançant una nota, de les múltiples adhesions que, amb motiu del sudat manifest, s'estan rebent; i, finalment, adherir-se amb el màxim entusiasme a tots els actes d'homenatge a Pau Iglesias, organitzats per l'Ajuntament i per l'Agrupació Socialista, amb motiu de l'aniversari de la seva mort.

PENELLONS? AMB «WEST»
Un els guardien radicalment. Sepulveda, 187, Drogueria

LARGO CABALLERO, A PARIS
Paris, 6. —L'ex-president del Consell espanyol, senyor Largo Caballero, va arribar ahir a aquesta capital, procedent de València.

FRONTO NOVELAIS
Demà, tarda, a les quatre
A PALA
AZURMENDI-CAMPOS
contra
FERNANDEZ-ANGORRIAGA
Nit, a un quart d'onze
A PALA
ROBERTO PEREA
contra
QUINTANA IV-BEGONES
Detalls per cartella.

FRONTO IXIKI-ALAI
Avui, nit, a les deu
ALEGRIA-AURORA
contra
LUMI-TONI
Demà, tarda, a les quatre
LUMI-ANGELITA
contra
CARMENCHU-LOLILLA
Detalls per cartella.

ESPORTS

ELS RESULTATS D'AHIR EN FUTBOL

Espanyol - Júpiter 2-0
Granollers - Sabadell 3-3
Badalona - Barcelona 0-2
Girona - Europa 1-1
Marino - Miras 2-0
Sants - Avinyó 5-5
Vic - Horta 3-2
Gràcia - Terrassa

CLASSIFICACIO ACTUAL
Júpiter 12 punts.
Barcelona 10 »
Espanyol 8 »
Badalona 8 »
Europa 8 »
Girona 7 »
Granollers 4 »
Sabadell 4 »
Resten sense adjudicació els punts del partit Europa - Badalona, que cal confirmar.

BLANC ES VEIE OBLIGAT A ABANDONAR DAVANT DE SANT-ANDREU I BLAZQUEZ VENCE PROVINCIALES, PER PUNTS

Una lesió al braç esquerre obligà Blanc a abandonar a la vintena represa d'un encontre que disputava a deu, davant Santandreu.
Fins al moment de l'abandonament, res no feia preveure que en sortiria vencedor, puix que si bé és cert que per la seva major vitalitat fou Santandreu el qui portà la iniciativa de l'atac, cal no oblidar que Blanc aconseguí, per mitjà de les seves clàssiques esquivades, neutralitzar per complet els impetuïsos atacs del seu contrincant.

Per l'estil d'ambdós contendents, aquest encontre és dels que no pot ocasionar grans sorpreses, excepte en el cas de lesió, com ahir.
El veritable gran encontre de la matinal d'ahir fou indubtablement les deu repeses que disputaren Blazquez i Provinciales. Deu repeses aferrissades, magnífiques de vitalitat i brío per part d'ambdós boxadors, durant les quals diverses vegades el públic s'ajecà a peu dret, aplaudint xarxerament el coratge d'ambdós contendents.

Hom declarà vencedor Blazquez per la seva major eficàcia a connectar els diferents cops que lliança, els quals garbè sempre arribaren al lloc destinat.
Provinciales demanà la revengja, que li fou concedida molt esportivament pel seu vencedor.

Un altre gran encontre en perspectiva.
En altres encontres, Pont vené Candela, per punts, en sis repeses. En el preliminar anador, Zeteler fou declarat vencedor de Theso.
En el matx escocès del programa, Colomer vené per punts, en sis repeses. Albini, i deturà així la marxa ascendent del agolpans de Lozano, que potser s'oblidà que, com en altres esports, en la boxa hom no pot mai negligir un contrincant per poc perillós que es consideri.

Al Price, com a cada matinal, gairebé un pie complet.
WARRIOR
HA ACABAT LA «COPA CATALUNYA» DE BEISBOL
Malgrat l'inciar el Castell el matx amb avantatge, per dues curses a zero, fou batut pel Jon Rhn, per els curses a dues, i per tant va perdre la darrera possibilitat d'adjudicar-se el Trofeu «Copa Catalunya».

E.R.C.

Secretariat General de Relacions i Ajut a la Guerra

Son convocats tots els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya que tenen càrrecs al Comitè d'Educació Pre Militar, a la reunió que tindrà lloc demà, dilluns, a les set de la tarda, al local de la Federació de Barcelona-Ciutat, rambla de Catalunya, 26.
Ignasi Canadell, secretari general.

EL BARATO

Ofereix una gran variació de Confeccions

Amb preus que astoren!!
VESTITS, ABRICS, JAQUETES, IMPERMEABLES, BRUSES, FALDILLES, BATES, QUIMONOS, PIJAMES, VESTITS, GAVANYS, CAMISES

Absolutament totes són peces de bona classe i recentíssima confecció

Com saben els lectors, ja fou feta pública la digna, mesurada, energica i remonissima resposta del Govern de la República espanyola al tristament cèlebre Comitè de Londres. Es la que havia d'ésser. S'ha contestat en l'únic llenguatge possible.

Espanya —el franquisme no representa la nació, per múltiples raons de tothom conegudes— no ha permès mai que intervinguessin estrangers en la seva contesa civil. Des del primer dia, per tant, s'ha mostrat favorable a les suggestions relatives a l'evacuació, pels essencials estrangers, del territori nacional.

Però cal distingir entre els voluntaris individuals i els exercits expedicionaris. Les famoses Brigades Internacionals de la República, si se'ns imposa, pel Comitè de Londres, la retirada d'una quantitat igual de combatents estrangers per ambaixadors, el dany seria gravíssim per a la causa de la legalitat i del dret que nosaltres engegarem exclusivament.

Després, cal resoldre la qüestió dels africans. En la seva nota, el Govern d'Espanya la planteja amb claredat i lògica imperable. El Marroc és un país de Protectorat, però se'ns té un Soldat, representat a la nostra zona pel Jallia Tetuani. Franco ha reclutat en aquesta última i també, per desgràcia, en la de França, molts milers de moros, els ha armat i els ha llançat damunt l'Espanya lleial. I en fer-ho, ha violat l'Acta d'Algèria, que subscriu, amb altres nacions, la República francesa, la Gran Bretanya, Espanya, Alemanya i Itàlia, ha atemptat contra la neutralitat del Mogreb.

La resposta d'Espanya al Comitè de Londres

LA RESPOSTA D'ESpanyA AL COMITE DE LONDRES

El Comitè de Londres es reunirà demà per tal de tractar de la resposta de la República i de la contestació de Franco. Que decidirà? Fàcil el que faci no canviarà el facti que el nostre Govern es proposa seguir.

El Comitè de Londres es reunirà demà per tal de tractar de la resposta de la República i de la contestació de Franco. Que decidirà? Fàcil el que faci no canviarà el facti que el nostre Govern es proposa seguir.

El Comitè de Londres es reunirà demà per tal de tractar de la resposta de la República i de la contestació de Franco. Que decidirà? Fàcil el que faci no canviarà el facti que el nostre Govern es proposa seguir.

El Comitè de Londres es reunirà demà per tal de tractar de la resposta de la República i de la contestació de Franco. Que decidirà? Fàcil el que faci no canviarà el facti que el nostre Govern es proposa seguir.

LA RESPOSTA D'ESpanyA AL COMITE DE LONDRES

El Comitè de Londres es reunirà demà per tal de tractar de la resposta de la República i de la contestació de Franco. Que decidirà? Fàcil el que faci no canviarà el facti que el nostre Govern es proposa seguir.

El Comitè de Londres es reunirà demà per tal de tractar de la resposta de la República i de la contestació de Franco. Que decidirà? Fàcil el que faci no canviarà el facti que el nostre Govern es proposa seguir.

El Comitè de Londres es reunirà demà per tal de tractar de la resposta de la República i de la contestació de Franco. Que decidirà? Fàcil el que faci no canviarà el facti que el nostre Govern es proposa seguir.

El Comitè de Londres es reunirà demà per tal de tractar de la resposta de la República i de la contestació de Franco. Que decidirà? Fàcil el que faci no canviarà el facti que el nostre Govern es proposa seguir.

Accidents del Treball
Malaltia
Incendis
Vida

Mutua General de Seguros
TRENTA-UN ANYS D'ACTUACIO SOCIAL
Baimes, 17 i 19
Telèfon 20755

Dues-centes Delegacions i Sucursals per tot Espanya
Sucursals a Catalunya
GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Av. de la República, 17
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

El Micado es fa seu el principi de Monroe i va cap a la consecució de l'ASIA PER ALS ASIATICS

Que vol dir, en llenguatge clar, Asia per al Japó...

"LES NECESSITATS DE GUERRA AUTORITZEN LES TROPES JAPONESAS A EXIGIR EL DRET DE POLICIA A LES CONCESSIONS, QUE SON TERRITORI XINES, I EN LES QUALS LES AUTORITATS ESTRANGERES HAN PERDUT TOT BENEFICI DE NEUTRALITAT", DECLARA EL PORTANTVEU DEL MINISTERI D'A. E. NIPO

roquilo, 6. — El representant del ministeri de Negocis Estrangers ha declarat que el Japó continua considerant vàlid l'acord a què s'arribà a Xang-Hai el 3 de desembre entre Gerard, comissari de policia britànic i el coronel Kasumoto, representant del general Matsui, comandant en cap de les tropes japoneses.

Si —ha afegit— el Consell municipal de Xang-Hai desitja desautoritzar aquest acord, ha d'adreçar-se a les autoritats japoneses per mediació del cos consular. Estimem que Gerard és perfectament competent per a solucionar amb les autoritats militars japoneses les qüestions de policia a la Concessió internacional, ja que es tracta d'una qüestió purament local i no internacional i Xang-Hai es troba en territori xinès i no internacional.

El mateix portaveu deixa entendre que les necessitats de guerra autoritzen les tropes japoneses a exigir el dret de policia a les concessions, que són territori xinès, i a les quals les autoritats estrangeres han perdut tot benefici de neutralitat degut a la seva actitud.

Segons els observadors estrangers, les autoritats militars japoneses consideren el seu deure substituir «de facto» d'aquí en endavant les administracions xineses.

"Ara més que mai, em sento el President dels bascos..."

Les interessantíssimes manifestacions que, ahir, el Sr. Josep Antoni Aguirre féu als periodistes catalans

Representants de l'Executiva

de la U. G. T., cap a París

Han sortit cap a la capital de França, per tal d'assistir a la reunió convocada per la U. G. T. els representants de la comissió executiva Edmond Domínguez, Rodríguez Ve-

ga, Felip Pretel i Antoni Genovà. A la dita reunió, que tindrà lloc a París els dies 7 i 8 del corrent mes, hi assistirà també el president de la UGT, González Peña.

La Unió de Dones de Catalunya

La «Unió de Dones de Catalunya» sorgida del I Congrés Nacional de la Dona, ha publicat un extens manifest en el qual invita totes les nostres dones perquè s'adhreixin i col·laborin en aquest moviment.

La «Unió de Dones Catalanes» vol extreure l'efort femení a la retaguarda per tal d'ajudar en el màxim els nostres combatents. Per la ràpida victòria contra el feixisme i pel millorament social i econòmic de la dona són, resumides, les consignes d'aquesta nova organització que es presenta avui a la palestra, i dintre la qual formen les agrupacions femenines de les més diverses tendències polítiques, unides per un fi comú i immediat.

LES EXEMPCIONS DEL SERVEI MILITAR EN ELS OBRERS DE LES INDUSTRIES DE GUERRA

La «Gaceta» d'ahir publica, entre altres, les ordres que s'esmenten: **ESTAT.** — Es disposa el cessi del càrrec que exerceix, i a separar definitivament dels serveis del Ministeri de l'Estat, el ministre plenipotenciari de tercera classe d'Espanya a Jerusalem, Antoni Gordillo Carrasco.

DEFENSA NACIONAL. — Es disposa que quedin exclosos del servei militar els obrers de les indústries de guerra la relació dels quals s'insereix.

PAQUETS AL FRONT

Són assabentats tots els familiars de soldats o combatents de la 136 Brigada Mixta (33 Divisió), que a partir d'avui, dilluns, dia 6, d'11 a 1 de la tarda, s'admetran paquets per als esmentats combatents a l'ambaixada de Catalunya, 25, pral.

EL PRESIDENT AGUIRRE, parlant amb els periodistes (Puig Farran)

El President d'Euscadi torna a ésser a Barcelona. El senyor Josep Antoni Aguirre, ja més alta representació del poble màrtir troba sempre a Catalunya l'afecte més cordial, l'acolliment més efusiu. Al migdia d'ahir, els periodistes barcelonins i els corresponents estran-

gers el saludaren a la Delegació d'Euscadi. El President conversà amb ells durant una bella estona. En el curs de la conversa, s'encetaren temes molt interessants, i el senyor Aguirre concretà diversos punts d'història. Impossibilitat traslladar al paper totes les manifestacions del President basc. Mentre ell parlava, procuràvem, però, recollir les paraules més essencials. Acti van:

ELS PRESONERS

El senyor Aguirre demostrà, abans que tot, el seu interès perquè aviat pogués reintegrar-se a l'Espanya lliure tots els bascos antifeixistes. Cal tenir en compte que el nombre de presoners caiguts a poder dels facciosos al Nord és bastant creixent. No obstant, el conjunt de presoners és molt més important, però, i en gran proporció, els aconseguits per les forces lliures, en la totalitat de les operacions portades a cap, fent constar que es referia a combatents i a homes d'alta significació política, naturalment.

El ministeri d'Estat de la República, en contacte amb el senyor Aguirre, és el que porta a terme els treballs de rescat.

200.000 BASCOS EMIGRATS

A continuació, digué el senyor Aguirre que es calculaven en 200.000 els bascos emigrats a l'estranger. Nombre que cada dia augmenta per les continuades fugides de la zona rebel.

—Precisament —afegí el senyor Aguirre— el meu viatge a l'estranger ha estat motivat principalment per tal d'estar en contacte amb aquests compatriotes. Hem d'esforçar-nos per tal que ningú no sofri cap de les molèsties consegüents a un exili.

El Govern basc ha instal·lat a Baiona un sanatori en el qual han estat recuperats els mutilats de guerra.

La qüestió dels emigrats, portà la conversa a l'estat d'ànim dels bascos que han restat a Euscadi. El senyor Aguirre assegurà que al seu país cada dia la reacció contra Franco és més intensa.

—Ara més que mai —afirmà— em sento el President dels bascos.

ELS INFANTS EVACUATS

El President parlà dels nens procedents de l'evacuació del país basc, i que es troben, perfectament atesos, a França, a Bèlgica i a Anglaterra. —Els facciosos —declarà el senyor Aguirre— han fet moltes gestions perquè aquests nens fossin tornats al seu país. Les nacions triuflades han tramès comissions a Euscadi per tal de veure si era oportú tornar-los els infants. La majoria dels comissionats han coincidit a aconsellar que no era prudent la tornada d'aquells infants. Aquesta informació ha estat facilitada, i això és molt important, per gent afectada als rebels, la qual ha reconegut que, tanmateix, el règim imperant a la zona rebel és de violència i de crim. Hom sap que cada dia es cometen assassinats a Euzkadi. Un exemple de l'esperit de rebellió dels nostres compatriotes el tenim que els escamots de la Xeca de Vitoria, celebre pels actes vandàlics començats en diversos llocs dominats pels feixistes, han estat exterminats, un per un.

ENTREVISTES, CONVERSES...

La conversa passà a qüestions de política general. —El senyor Companys —interrogà un reporter— s'entrevistà amb vos en el seu pas per París?

—Sí —respongué el senyor Aguirre—. Vaig fer-li una visita de pura cortesia, puix que amb el senyor Companys m'uneix una antiga i cordial amistat. Cal tenir en compte que el viatge del senyor Companys fou purament d'ordre particular, no obstant vaig creure oportú visitar-lo pels motius exposats, i pels mateixos motius, el President de la Generalitat em tornà la visita. Però, les converses sostingudes no tingueren cap abast polític.

El senyor Aguirre es referí, també, a una conversa que acabava de sostenir amb el ministre de Justícia, senyor Irujo.

—He trobat en el senyor Irujo les millors disposicions i els millors propòsits a favor de la unitat i de la violència interior. No caldrà a més remarcar la importància que la bona unitat té en uns moments tan transcendents en tots els ordres: interior, fronts de guerra i internacional.

ELS PESCADORS DEL CANTÀBRIC

A preguntes d'un company estranger, el senyor Aguirre puntualitzà l'important acord d'acord amb el Govern de la República, ha elaborat el Govern d'Euscadi.

—Estem organitzant la pesca d'altura amb vaixells que operen per les aigües del Cantàbric i que, naturalment, ara amarran en ports francesos. Això és farà amb la intenció de trametre el peix, via Cervera, a la zona lliure de França. Com podeu veure, la cosa no representa cap competència per a la indústria francesa, ja que el peix no s'ha venut a França. Quant als vaixells, per la dificultat de traslladar-los als ports de la Mediterrània, ha calgut impedir que els rebels embarguessin els nostres vaixells que es poden trobar parats i inactius en alguns dels ports estrangers. Els resultats obtinguts és que són molt poques les embarcacions que han pogut aconseguir-ne l'embargament. He de remarcar que dos tribunals d'invertebrada oposició, com són els d'Escòcia i els de Londres, coincidint en una mateixa decisió favorable al Govern d'Euscadi en els judicis d'aquesta naturalesa.

L'ORGANITZACIO BASCA

El senyor Aguirre rememora fets i coses de l'heroica lluita que mena el poble basc contra els invasors.

Es interessà el que digno respecte de l'organització en la distribució de queviures i dels excel·lents resultats obtinguts, fins a l'extrem que tots els ciutadans, raciónada la distribució dels aliments més importants, disposa de la mateixa quantitat i qualitat a excepció dels obrers, cedres a treballs de major esforç, als quals es donava racions suplementàries. Quan el conseller especial de Treball aconsellà al Govern d'Euscadi de fer jornals consultats les tres centrals sindicals basques, aquestes acordaren que no s'augmentessin, tenint en compte que, de retruc, com sempre succeeix, els resultats serien un augment en el cost de la vida. Així hom pogué aconseguir que els preus de venda que regien abans del 18 de juliol de l'any passat, fossin mantinguts fins a darrera hora.

ELS ORIGENS DE LA SUBLEVACIO

El President basc comentà la personalitat d'alguns dels cabdills facciosos.

—Contra el que es creu —manifestà— el general Franco fou una figura de segon pla en els orígens de la sublevació militar. En canvi, no es gaire sabut la gran activitat que desplega com a conspirador un altre general: Orgaz.

Pel que fa referència al País Basc, el senyor Aguirre ens facilita una documentada referència que demostra com d'aver-se procurat l'aplicació de l'Estatut basc amb tota la seva integritat, comprenent-hi Navarra i seguir que la tracció dels feixistes i militars no s'hauria ni tan sols arribat a Navarra, incorporada a l'Estatut basc, o sigui a la República, la qual és impossible la tracció, o aquesta no hauria pres les proporcions que prengué.

El President d'Euscadi acabà la seva conversa interessantíssima, expressant la seva confiança plena en la victòria de l'Exèrcit lliure, en el triomf de la democràcia lliure.

Els viatges de M. Delbos

Mai no han viatjat tant els diplomàtics com en aquests dies, angustiosament dramàtics, no sols per a Europa, sinó per a tot el món. Sembla que la política internacional ha arribat a una fase tan aguda que rebutja la intervenció de segones persones. Ara són els caps d'Estat, els primers ministres, els titulars dels Negocis Estrangers els que utilitzen l'auto, el tren, l'express i l'avió per a tractar personalment les qüestions que preocupen l'opinió pública. Encara que les visites es distingeixin d'actes de cortesia i adoptin en aparença un aire transcendent, la veritat és que encobreixen decisions importants, pactes de defensa o d'agressió i compromisos que deuen entretenir l'edevindor. La diplomàcia indirecta ha quedat relegada a segon terme.

Que ho son de lluny els temps en què d'un ambaixador plenipotenciari destacat per un sobirà o per un govern s'esperava la solució d'un gran problema internacional! Les nacions presenten ara els viatges dels negociadors amb l'emoció de qui sap que pot decidir-se en un instant el seu destí.

Al viatge d'Halifax a Berlín ha seguit el de Chautemps i Delbos a Londres. Ara, aquest «enllaç» amb la visita del ministre de Negocis francès a l'Europa Central. L'ideal de Ginebra de congregar al voltant del llac Lemán els representants significats de tots els països per tal de resoldre pacíficament els greus qüestions que preocupen els pobles, queda realment un poc esmortit: «Res fora de la Societat de Nacions; tot al si de l'organisme ginebrí». Aquest lema que ara sona un poc a utopia ha servit de propaganda a la política dels últims anys i semblava extret d'un text de Rousseau. Per alguna cosa Rousseau era suís i va presidir un dia les idealistes suggestions de Wilson. Les forces opressores han aconseguit, amb tot, deixar-lo inoperant. Cal resignar-se a oblidar Ginebra i cercar en les gestions parcials una sortida favorable al moment polític d'Europa. No és estrany, per això, que l'opinió mundial segueixi avidament el viatge de Delbos, com abans va seguir el del lor del Rei Unit, considerant-lo estapes d'una mateixa obra. Importa poca cosa que la visita del ministre francès de Negocis Estrangers hagués estat planejada abans de la visita que realitzà Halifax a Alemanya. La veritat és que evidentment constitueix una resposta a la posició totalitària dels nazis.

Poca cosa hem sabut de les entrevistes d'Halifax i Hitler. Però el poc que ha deixat traslluir l'informe oficial i el molt que hem llegit aquests dies a la premsa feixista contra França, ens demostra que hi havia allí una condició alemanya prèvia: la de amenaçar a l'Europa Central. És a dir, amenaçar directa contra Txecoslovàquia, afebliment de la Petita Entesa, aïllament de Rússia, etc. Els petits Estats que han nascut del Tractat de Versalles o trobat en ell un ajut eficaç per al seu desenvolupament haurien de plegar-se de nou a les maneres imperialistes i cedir a la pressió de les potències expansionistes. És evident que les democràcies es trobaven davant d'una nova forma del xantatge feixista, gràcies al qual es va arribar al realment alemany, a l'ocupació d'Àfrica i a la

M. DELBOS

Intervenció a Espanya. ¿Estigué Anglaterra en algun instant disposada a cedir a semblant pretensió? Sembla que no. El que el està clar és que França no està en cap manera. Els seus interessos nacionals semblen exigir ja el «No!» de què parlava fa setmanes Daladier. Possiblement resultarà prematur opinar sobre els resultats del viatge de M. Delbos a Varsòvia, Praga i Bucarest, entre altres, perquè no és possible oïllar que alguns d'aquests països estan regits per polítiques tendències tan reaccionàries que les seves simpaties els porten moltes vegades a mostrar-se excessivament amables amb l'eix Roma-Berlin. Però no seria prou l'apartat de l'antifeixisme, agitat pels feixistes amb cinisme incomparable, per a decidir els polítics polonesos, iugoslavs o romanesos a crebant l'interès dels seus propis pobles per complaure els seus gustos ideològics.

De totes maneres, no passará gaire temps sense que sapiguem de quin costat cau a la balança internacional el problema d'aquella part d'Europa. A nosaltres els espanyols, enmig de la nostra lluita ens importa extraordinàriament, puix que hi ha un costat donant tant com nosaltres per la sort de les democràcies.

Fem vots perquè a aquestes hores elles s'hagin adonat que s'està jugant el seu destí.

CORTESIA, NOMES?

L'atac japonès a Xang-Hai ha costat, a Anglaterra, moltes vides i considerables pèrdues... Recordem l'agressió contra l'ambaixador britànic, els quatre soldats anglesos morts per la metralla nipona, els edificis britànics enrunats... Tot un seguit de fets que, anys enrera, hauria justificat, per part de John Bull, una actitud enèrgica. Però no. Després de "tot", quan els nipons ocuparen Xapei, els oficials britànics de la zona britànica no s'amagaren pas de felicitar uns oficials nipons, a través dels filferros de la línia de separació dels sectors, per la gesta portada a terme... (Keystone)

A LA MEMORIA DE HANS BEIMLER

Al Club Internacional Antifeixista, la tingué lloc ahir a la tarda. Se llegí també, una poesia de Rafael Alberti, dedicada a l'alemany i dedicada a la memòria de Beimler. Els assistents entonaren els himnes de les Brigades Internacionals. La Internacional i els de la República i de Catalunya.